

at, dersom der er noget constitutionelt Land i Europa, hvor Bureaufratiet i det Hele taget spiller Mester, saa er det i Norge, og vi skulle vogte os for at komme dertil. Vi ere i fuld Gang dermed, vi arbeide frem dertil (Nei!). Bureaufratiet har været Herre her; der er traadt Forhold imellem, som Mange beklage, men de ere i al Fald traadte imellem, og vi, som ikke beklage dem, skulle gjøre hvad der staaer i vor Magt for ikke at lade det komme videre, og vi skulle i det Hele taget lægge Mærke til, at der er et Bud, som siger: Lad os ikke udi Fristelse! Lad os vel vogte os for at friste Mænd, som intet andet Kald have til at blive Assessorer i Høiesteret end det at faae 3000 Rd., til at blive Assessorer i Høiesteret (En Stemme: De ville ikke blive det!). Ja, det veed det ærede Medlem ikke; det er ganske vist, at der Ingen gaaer hen og siger: Jeg har Lyst til en Gage af 3000 Rd.; maa jeg blive Assessor i Høiesteret. Nei, han har ganske andre Motiver, og dersom Noget prøver paa at søge efter andre Motiver bagved dem, der ere fremfatte, saa siger man: nei, min Kjære, søg ikke efter Motiverne, thi det er i høi Grad upassende; de 3000 Rd., det er ingen Ting for den Mand, thi han er en Odeland, han kan spise 4000 Rd. op, om det skal være, og altsaa kan denne Gage ikke være Meget for ham. Lad os derfor blive staaende ved dette Forslag, indtil vi komme til en virkelig Lønningsbestemmelse, og, forsaavidt der i det nuværende Dødsblik gjøres Krav med Hensyn til Høiesteret, saa lad os give Pengemidlerne til Ministeren og betroe ham deres Anvendelse paa den Maade, han finder for godt. Kan han trænge til enkelte Personer, fordi Høiesteret skal udtale sig offentligt, er det i det Hele taget saa slet bevendt med Domstolens Besættelse, at Regjeringen ikke til Gager, der ere langt høiere end dem, der hidtildags ere givne, kan finde Personer, som kunne gaae ind paa at domme efter den Lovgivning, vi nu ere komne ind paa, saa er det et stort Beviis for, at denne Lovgivning er gaaet langt forud for sin Tid. Forsaavidt der imidlertid kan gjøres Noget for at afhjælpe dette Savn, ved at kjøbe de Barer, der ere brugelige, saa lad os give Pengene til at kjøbe den specielle Størrelse, der skal bruges

dertil, men lad os ikke fristes af denne tilfældige Omstændighed til at skabe Noget, der har en lang Varighed.

Monrad: Ja jeg finder dog, at det ikke bør være af Mangel paa Forsvar, at den ene Anskuelse skal vinde Overhaand over den anden, og derfor maa det ogsaa være mig tilladt at tilføie et Par Bemærkninger. Det kan undertiden være, at en Sag er mindst støttet, naar den strax finder større Understøttelse, og det er væsentlig for at raade Bod derpaa, at jeg har taget Ordet. Jeg formoder dog, man vil indsee, hvor aldeles betydningsløst det, som den sidste ærede Rigsdagsmand bemærkede, var. Læg Mærke til, hvorledes man føler sin egen Svaghed ved at gribe om Et og Andet for at bruge det som en Undskyldning for sig selv, fordi man stemmer for Uendringens Forslag. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts hte Valgkreds (J. A. Hansen) greb under den Tvivl, hvori hans Sjæl blev dragen fra den ene til den anden Side, om den Uttring, at man ikke kunde leve for Ringere end for 3000 Rd., som Noget, der kunde give ham et Argument for at stemme for Uendringens Forslag, og den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) greb om den Uttring, at vi skulde votere Regjeringen dette Uendringens Forslag for Høiesterets Anseelses Skyld; han griber om dette Motiv, og netop af den Grund, siger han, stemmer han imod Lovforslaget; han føler selv, hvor svagt dette Motiv i sig selv er, hvad enten man saa stemmer for 2400 Rd. eller for 3000 Rd. Jeg tror ikke man kan overse, at de høiere Stillinger i Samfundet ogsaa ere lønede efter deres Betydning. Vi gjøre Forskiel paa en Extrafriver og en Minister, — vi lønne dem ikke paa samme Maade, vi rette Gagen noget efter Stillings hele Betydning og Anseelse. Den ærede Rigsdagsmand sagde: Man kan stille det omvendt, men jeg tvivler virkelig om, at det vilde være heldigt at sige, at Extrafriverne skulde lønnes som Ministre og Ministrene som Extrafrivere. Vi kunde maaffee derved faae enkelte patriotiske Mænd, der vilde opoffre sig til Statens Tjeneste og tjene for Intet, men det er en ganske simpelt anerkjendt Ting, som den ærede Rigs-